

☞ Bir yandan elinde demoları oradan oraya koşan gençler, bir yandan şiirlerini, bestelerini birilerine dinletmek için can atan gençler, diğer yandan da bu işin eğitimi için kurslarda, konservatuarlarda bu işin kurallarını öğrenmeye çalışan gençler... Sonuç olarak, Türk Popu'nun kapısını aşındırmaya çalışan milyonlarca genç...

Peki ama neden albümlerde hep aynı isimlere rastlıyoruz? Neden koca memlekette başkası yokmuş gibi hep aynı isimlerin klışeleşmiş ürünlerini dinliyoruz? Bugün müzik camiasında "Şu şarkı Sezen'in" ya da "Şu sözü Zeynep yazar, düzenlemeyi Feyyaz yapar, bu iş satar" gibi olgularla oluşan ürünlere rastlıyoruz? Fabrikasyon ürün vermeye başlayan bu isimler kendileri içinde tektarlara düştükleri gibi total anlamda Türk Popu'nu da karbon kagıdı altına konmuş bir müsvefeye çeviriyor. Şöyle bir düşünün; şu anda Türk Popu iki söz yazarı, üç-dört besteci ve aranjinörün monarşisi altında. Bu şahısların üretimleri ünleniyor ve mecburen seviliyor. Peki alternatif yok mu? Tabii ki var; o da, bu örgütten sıyrılarak kendi müzikal perspektiflerini duyurabilenler. Rafet El Roman da bunlardan biri. Ancak gönül ister ki, bu tarz müzisyenlerin sayısı daha çok olsun ve Türk Popu renklensin.

☞ M.A.O.K. Türk Popu'na müthiş bir kan veren(!) müzik olayı:

M.A.O.K.: "Müzikle Alakası Olmayanları Kasetlendirelim" sloganı altında benim kurduğum bir müzik vakfı. İçinde kimler yok ki; soyunan güzeller, talk show'cular, mankenler.. kısacası müzikle işi gücü olmayan şarkıcılarımız. Hepsi de "bir kaset de ben yapsam ne çıkar" olgusu içindeler. Ben de bu şahsiyetlere o kadar taktım ki, araştırdım ve hem Michael Show'da hem de köşemde açıkladım. İşte M.A.O.K. üyeleri: Esra Balamiç, Kumkapılı Zeynep, Özlem Savaş, Hande Ataizi, Cenk Torun, Pınar Ellice, Cıtır Burhan, Binnaz Avcı, Şebnem Dönmez, Banu Alkan, Didem Soylu, Nil Unal...

Yani diyorum; işinizle ilgileneniz de kaset yaparak Türk Popu'nu moka çevirmesiniz!

☞ Bugünlerde hiç usanmadan zevkle dinlediğim bir albüm daha var; Ege'nin albümü. Titiz bir çalışma olduğunu, albümü dinlerken hemen algılıyorsunuz. Şarkıların düzenlemelerinde kemanlar ve gitarlar mükemmel. Hele şu "Sırça Köşk"ün nakaratı yok mu; beni tam anlamı ile bitiriyor. Hani diyorum; şu Sırça Köşk'ü bir de lbo yorumlarsa nasıl olur acaba?

☞ Sazı eline alan türkücü oldu. Hele bugünlerde bilumum şehirlerin adlarını isimlerinin önüne takı olarak alıp kaset yapanların sayısı bayağı arttı. Yok efendim İstanbullu Atif, Gebzeli Şükrü filan falan... Bana sorarsanız hiçbirinin müzikalite olarak sanatsal değeri yok! Hele bir de don diri don diri don diriridom diye kaset boyunca giden tek bir elektro bağlama ile yapılan kasetlerin hiç!. Valla kasetin kartonetine, bantına yapılan masraflarda kaybolan milli hasılatı yazık...

mykıl TOP

- 1) Yoncimik, kız ne oldu sana? Sesin soluğun çıkmıyor!
- 2) Özlem Yenge, Hakan Ağbi ile barış yap da şu Öz'ü dinleyelim artık.
- 3) Koca Nilüfer'in 9/8lik bir mastika ile yırtacağı kimin aklına gelirdi ki...